

taget Ligningerne til Dels efter Skøn, og Amdsraadet har kasseret eller godkendt disse Ligninger for de enkeltes Vedkommende, som have klaget over Skønnet, saa Sogneraadet har her haft Amdsraadet over sig, og jeg tror, at man kan sige, uden i nogen Maade at komme ind paa en Forklæjning af Amdsraadene i mange Maader udmærkede Virksomhed, at de meget langt fra ere et Produkt af den almindelige Valgret, og det er dem, Sogneraadene hidtil have haft over sig. Med Hensyn til Overskatteraadet eller Kommissionen, saa ved det ærede Medlem, at vi have været inde paa det allerede tidligere, og der forekommer mig saa meget mindre nu at være Grund til at betegne det saa stærkt, efter at vi nu have faaet en parlamentarisk Regering; det forekommer mig, at man nu kan se paa disse Kommissioner med noget andre Øjne, end man kunde før.

Det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) talte om Afdragsreglerne og beklagede, at de vare forandrede saaledes oppe i Landstinget, at Ejendomme indtil 2,000 Kr. nu vare skattefrie med Hensyn til Ejendomsskyld, og han mente, at de Forslag, der bleve vedtagne i Folketinget i Fjor, vare betydelig bedre. Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg for mit Vedkommende anser de Afdragsregler, der foreligge i dette Forslag, for at være de bedste, vi nogen Sinde have haft. Det forekommer mig, at de ere langt, langt at foretrække for det, Folketinget i Fjor vedtog. Der kan ogsaa være forskellige Grunde til at forandre disse Afdragsregler, efter at Ejendomsskylden er sat op, og naar det ærede Medlem nævnte, at man i Hedekommuner ville have vanskeligt ved at taale det Afdrag i Skatten, som derved fremkom, saa kan jeg ganske vist ikke tro, at der skulde findes Hedekommuner, hvor disse Ejendomme skulde findes i et saadant Tal og betyde saa meget for den kommunale Skat, at det virkelig skulde have nogen synderlig Betydning for Kommunen. Jeg kender ogsaa Hedekommuner, vi have ogsaa Hedekommuner i Randers Amt, men hvor en Ejendom ikke er over 2,000 Kr. værd, maa der være saa overmaade lidt Hartkorn paa den Ejendom — man skal jo huske paa, at ogsaa Bygningerne medtages — at det virkelig kun kan blive en meget lille Del af det hele, og hvis det i saadanne Kommuner skulde vise sig, at der var Folk med Formue, som sad med disse smaa Ejendomme — og det kunde nok tænkes — saa vil det jo være muligt for en saadan

Kommune at gaa over til en kraftigere Beskatning paa Formue og Indtægt. Jeg glæder mig i høj Grad over, at disse mindre Ejendomme og navnlig at vore jordløse Huse, som ogsaa efter Folketingets Forslag i Fjor vilde have faaet nogen Skat og hidtil saa godt som have været fritagne for denne Skat, ogsaa ville blive skattefrie i Fremtiden. Der vil Grundskatten ganske falde bort paa disse Ejendomme, og det forekommer mig, at naar der nu gives saa mange Millioner til Landbruget, som der gives, og de store Ejendomsbesiddere og Bønderne faa saa store Fordele, saa maa vi allesammen være glade over, at ogsaa de mindre kunne faa nogen Fordel. De kunne jo ikke faa saa store Fordele, idet hele deres Grundskat falder bort, det er al den Fordel, det er muligt at opnaa for dem. Den kan jo være lille eller forholdsvis for dem noget større, men det er i hvert Fald alt, hvad der kan opnaas i saa Henseende, og jeg synes, at det er i god Flugt med Skattelovene, at de ogsaa fritages for denne Grundskat. Jeg glæder mig over, at Afdragsreglerne ere forandrede i Landstinget paa en Maade, som vi kun kunne anerkende i høj Grad.

Sluttelig skal jeg kun sige et Par Ord til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich). I og for sig forekom hans Ytring mig lidt flot, men for kjøbenhavnske Forhold er det maaske en ganske naturlig Ytring. Det ærede Medlem udtalte: „Det er for mig ikke Hovedsagen, om jeg kommer til at betale 200 Kr. eller 800 Kr. i Skat, men det, det for mig kommer an paa, det, der er det irriterende og drillende, er, at en Mand kommer til at betale 800 Kr., og den anden, som har akkurat den selvsamme Ene, kun kommer til at betale 200 Kr.“ Det maa jeg give det ærede Medlem Ret i, at hvis Skattelovene virkelig skulde gennemføres paa den Maade, at to Mænd under de selvsamme Forhold med de samme Indtægter og Formuer kunde blive saa forskellig behandlere, at den ene kom til at betale 200 og den anden 800 Kr. i Skat, vilde selvfølgelig en saadan Skat vække Misbilligelse rundt omkring i Landet; men jeg begriber ikke, hvordan det ærede Medlem kan komme med saadanne Overdrivelser. Vi kende jo dog rundt omkring i Landet til det at ansætte Folk i Formue- og Indkomstskat; det er en Skat, vi have haft i mange Aar, og som de jo ogsaa have haft her i Kjøbenhavn. Den Slags Ting, som det ærede Medlem nævnte, forekommer ikke. Det er den Slags Overdri-